

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

התערבות בחינוך

הסבא והסבתא, מתוקף היותם הורים של הזוג הצעיר, לפעמים מוצאים לנכון להתערב בחינוך הנכדים, במטרה להועיל. הרבה הערות נאמרות גם לנכדים, ולא רק להורים. לפעמים הסבא והסבתא ישירים וחדים, ובעוד הם מרגישים שהם 'מצילים' את הנכדים והוריהם 'מטעויות קשות', הם גורמים לזוג להיעלב.

סבא וסבתא יקרים, אסור לכם להתערב בחינוך הנכדים. תנו להורים הצעירים את ההזדמנות שהיתה לכם כשאתם הייתם צעירים, ושיחנכו אותם לפי הבנתם.

זאת ועוד, אסור להעיר להורים ליד ילדיהם, מכיון שהם מאבדים סמכות ולא תהיה להם אחר כך השפעה על הילדים, כי סבא וסבתא אמרו שהם לא יודעים לחנך.

יותר מזה, שיטת החינוך של ההורים תיהרס לחלוטין מכיון שהיא עומדת בסתירה למה שסבא וסבתא אמרו. ובסופו של דבר הזוג הצעיר יצטיירו בעיני הילדים "כהאיש הרע" והסבא והסבתא "כהאיש הטוב". הנזק שיגרם באמירת ההערה יהיה גדול יותר מהתועלת שהם רצו להשיג.

אם הסבא והסבתא רוצים להעיר לזוג הצעיר, זה יהיה אפשרי רק אם נעשתה טעות פטאלית, ויש כאן אולי התאכזרות מסוימת כלפי הנכדים וכד'. רק אז הם יכולים להסביר לזוג הצעיר בעדינות ובנחת את כללי החינוך בענין, וכמובן רק בארבע עיניים ובשום אופן לא ליד הנכדים.

אפשר גם לכוון את הזוג הצעיר לשמוע סדרת הרצאות בנושא חינוך ילדים, ולהסביר להם שכדי לחנך ילדים צריך לקבל 'רשיון'.

בני זוג שרואים שהוריהם מעירים ללא הרף ומפריעים לחינוך, או סותרים את הקווים שהותוו בבית, צריכים לקחת צעד אחד אחורה. כלומר, להוריד את מינון הביקורים בצורה עדינה ומכובדת, או להזמין את ההורים אליהם הביתה.

כשההורים נמצאים אצל הזוג הצעיר, הם כבר לא 'במגרש הבית' שלהם וממילא כמות ההערות פוחתת.

פרשת השבוע

השגחה או מקרה?

בימים אלו אנו סופרים את ספירת העומר ומתכוננים לקראת חג השבועות - חג מתן תורה. מעמד הר סיני היה מאורע היסטורי חד פעמי שבו התגלה הבורא לברואיו. גם הדברה הראשונה העשרת הדברות מעידה על כך: "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים". ובזה לא היה ספק כלל.

אבל חלפו 3330 שנים והשתנו הדורות ואנשים החלו להטיל ספק בקיום הבורא ובהשגחה הפרטית שקיימת בכל רגע. ובפרשתנו אנו מוצאים את הפסוקים: "וְאִם בְּזָאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי. וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחַמַּת קָרִי...". הסבירו המפרשים שהקב"ה מתנהג עם האדם במידה כנגד מידה. כלומר, אתם אומרים שהכל קרי ומקרה ואין יד מכוונת, אז גם הקב"ה יתן כנגד זה מכות וייסורים ויבלבל אתכם שתהיו בטוחים שזה מקרה דהיינו 'בְּחַמַּת קָרִי'.

מאז שחרב ביהמ"ק וניטלה הנבואה הקב"ה מדבר אתנו ברמזים ואיתותים כדי שנוכל לשפר את דרכינו. ולפעמים אנו מתעלמים מהאיתותים עד שמגיעים למצב של "עם הגב לקיר".

ניתן דוגמא: משה עשה מעשה שהוא צריך לתקן בדחיפות. אבל הוא לא התעורר לכך מעצמו. יום אחד הוא קיבל איתות משמים. הוא נסע ברכב במהירות והיה כתם שמן על הכביש והוא החליק עם הרכב לתוך קיר בטון. הרכב נמחץ ומשה יצא בשלום. ובמקום להתעורר ולעשות חשבון נפש הוא אומר: "השלדה של הרכב הזה חזקה לכן לא קרה לי כלום...". לאחר שבוע אשתו של משה חלתה... במקום לתת לב לכך ולהתעורר, הוא אמר: "כן, היא לא נזהרת להתלבש חם וזה מה שקורה בסוף".

לאחר יומיים גם הילד לא מרגיש טוב. והוא אומר: "כנראה יש איזה וירוס מסוים שגורם לכך". משה עדיין לא התעורר. ואז שלחו לו נפוחות ברגל... ואיך משה הגיב - "כן, עיקמתי את הרגל ולכן היא התנפחה". למחרת הוא כבר שכב עם דלקת ריאות - "נכון" הוא אומר, "וצאתי בקור בלי חולצה...".

קוראים יקרים, שמתם לב איך הוא מנתח את מאורעות חייו? לכל דבר יש לו הסבר והכל במקרה! עד שמגיע שלב שמשמיימ מבלבלים אותו עד שהוא בטוח שהוא צודק ומקשים עליו את הדרך לחזרה בתשובה.

דבר זה כתוב בשיר השירים: "קול דודי דופק פתחי לי אֶחָתִי רְעִיתִי יוֹנְתִי תַפְתִּי". הקב"ה דופק על לבו של האדם במשך כל חייו וקורא לנשמה "אֶחָתִי רְעִיתִי יוֹנְתִי תַפְתִּי". אבל לפעמים האדם לא שומע ולא ער לנקישות של ההשגחה העליונה שרומזת לו להשתפר. לכן כתוב בדברה הראשונה: "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ...". בכל המאורעות שקורים לאדם במשך חייו, הקב"ה נמצא בתמונה. אין מקריות, ואין סתם, אלא הכל מכוון משמים, מהדברים הקטנים ביותר עד הגדולים ביותר, הכל מושגח, רק צריכים לשים לב. יהיה רצון שהקב"ה יאיר עינינו, ונוכל לקבל את המסרים החשובים מבורא עולם לטוב לנו כל הימים.

בברכת שבת שלום, הרב אבנר קוזאס.

דיחה

קשיש שוכב בביה"ח מחובר לצינורות, ומשפחתו מזמינה את רופא הקהילה. זמן קצר לאחר בוא הרופא, מסמן הקשיש תנועות בידיו, ומשפחתו ממהרת להביא לו עט ונייר שירשום מה הוא רוצה לומר. בשארית כוחותיו מצליח הקשיש לכתוב משהו - ואז נופח את נשמתו. הרופא ממהר לקחת את הנייר, מקפל אותו ושם בכיסו. למחרת, בהלוויה, שולף הרופא את הפתק ואומר לאבלים: "אמש, שניות לפני מותו, כתב יקירכם את צוואתו האחרונה, וברשותכם אפתח אותה כעת". הרופא פותח את הנייר ומקריא: "סליחה, אתה דורך לי על צינור החמצן!!!!"

כשיש לאדם מחלוקת עם אנשים והוא מלמד עליהם זכות, על ידי זה נעלמות המחלוקות. (רבי נחמן מברסלב)

פתגם השבוע

לא להרביץ

לפעול לפי הכלל - "הפרד ומשול". להפריד בניהם ולשלוח כל אחד למקום אחר, גם לא צריך להתעניין מי אשם ומי התחיל כי אין שום הצדקה להרמת ידיים. כדאי להנהיג בבית שילד שהרביץ יתן לאחיו משהו משלו - מהחפצים האישיים שלו, ובכך ילמד שכל מכה עולה לו "כסף".

ובחלק של "העשה טוב", כדאי להרבות בסיפורים של מעשי חסד, התנהגות חברתית הולמת. לשנן עם הילדים שחזק וגיבור זה אותו אדם שלא מרביץ ולא פוגע, נלמד אותם שלהיות גדול זה להגן על האחים הקטנים ולדבר עליהם יפה.

זאת ועוד, עלינו ההורים והמחנכים להדגיש ולומר להם שאם הציקו לכם לא להחזיר אלא יש לפנות אל ההורה או המחנך ולומר לו על המכה או ההצקה.

ומצד שני אנחנו ההורים והמחנכים חייבים לטפל בכל מקרה בצורה חזקה ומקיפה ולא לוותר, כך שהנפגע יראה שיש לו מי שיגן עליו.

אנו ההורים נתקלים מידי יום בתופעת אלימות בתוך הבית. הילדים מתקוטטים ומרביצים ולפעמים גם בצורה אכזרית. יש שרוצים לטעון - תנו להם להסתדר, הם קצת "יחטפו" אחד מהשני וילמדו להסתדר בכוחות עצמם.

הטענה הזו במקרה כזה של אלימות איננה נכונה! על אלימות לא מבליגים! אלימות חייבים למגר ולהפסיק באופן מידי. ילד או ילדה שיתרגלו להציק ולהרביץ כשהם קטנים תפתח בהם מידת האכזריות ויהפכו לאלימים באמת כשהיו גדולים. לכן גם בתוך הבית או בכותלי בית הספר חייבים ההורים והמחנכים לשים דגש בענין זה. בהפסקות בביה"ס חייבים להשים משגיחים שלא יתפתחו מריבות.

גם בבית ההורים ישימו לב לאחים שלא יציקו וירביצו לקטנים, וילחמו בדבר זה בתוקף! בבית שלנו מדברים רק עם הפה ולא עם הידיים!!! כאשר שניים מתקוטטים צריך מיד

סיפור לשבת

מעלת הצדקה

לגלות לנו שאם תורם אדם מכספו למצות הכנסת כלה, הוא ניצול משני הדברים: חולים ולוויות...

כיון שהגבאי דיבר מתוך כוונה אמיתית, ודבריו יצאו מלב אוהב, הפכה העת לעת רצון, והגביר השתכנע.

הוא שאל את הגבאי בכמה כסף מדובר, ומה הוא הסכום הכולל של ההוצאות לו זקוקה הכלה היתומה.

הגבאי נקב בסכום של כמה עשרות אלפי דולר! ניגש לכספת שבביתו, והוציא את כל הכסף במזומן, והגיש לגבאי.

לא עברו ימים ספורים והבן קם על רגליו בריא כאחד האדם, כשהרופאים עומדים המומים, ואינם יודעים כיצד קרה הדבר.

וצריך לדעת שיש הרבה מקרים בחיים, שבהם נתקל האדם במצבים ש'אינם מתאימים', לכאורה, למצב העכשווי שבו הוא נמצא.

דוקא כשהוא לחוץ מאוד, פוגש אותו פלוני ברחוב ומתחיל לספר לו סיפורים על דא ועל הא, והדבר היחיד שהיה רוצה לעשות ברגע זה, הוא לברוח מהטרדן הלזה... ואינו מבין שלפעמים השי"ת שולח את הטרדן 'למחיה', כדי לנסותו האם יפגע ביהודי ההוא, או שמא למרות הלחץ שהוא נתון בו, יתייחס אליו בכבוד.

(יביע אומר)

המעשה אירע בביתו של אחד מעשיריה החרדיים של ירושלים, כאשר גבאי צדקה הגיע כדי להתרים את הגביר להכנסת כלה חשובה ויתומה, שנותרה ללא אב ואם.

משהתקרב אל דלת הבית, ודפק, שמעו אוזניו קולות של בכי עולים מן הבית הוא נתקף בפיק ברכיים ורצה כבר ליסוג אחורנית, ולשוב כלעומת שבא, אבל באותו רגע נפתחה הדלת, והנה הגביר עצמו עומד על המפתן, ועיניו דומעות.

'אם הגעתי בזמן לא מתאים אשוב מאוחר יותר', פתח הגבאי ואמר. 'אכן' השיב העשיר 'הגעתי בזמן לא כל כך מתאים לי: הבן שלי חולה מאוד, והרופא הנמצא כאן אתנו עכשיו, אמר שבדרך הטבע אין לו סיכויים לחיות'.

ברגע זה נדלקו עיניו של הגבאי, וניצתו באש של מצוה, והוא פונה ואומר לבעל הבית: 'אם זה הוא המצב, אני לא ארחם עליך, ודוקא עכשיו אתעקש שתתן לי כסף להכנסת כלה, ולא סתם כסף, אלא הרבה כסף'---

הגבאי, דמות מוכרת ואהודה מאוד בירושלים, ניסה את דבריו בחן אופייני, ולכן נכנסו דבריו באוזני בעל הבית, אביו של החולה.

הוא ציטט מדבריו של מרן ראש 'קהילות יעקב', הסטייפלער זצ"ל, שאמר ש'באלו דברים' שאין להם שיעור, נשזרה 'הכנסת כלה' בין 'ביקור חולים' ו'לוויית המת',

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39

לימוד מקצועי ומעמיק המקיף את תחומי התא המשפחתי עם הרב אבנר קוואס ומרצים מנוסים נוספים

תעודה תינתן בסיום הקורס

אין זוג לא מוצלח - יש זוג לא מודרך חדש - ארגון 'ביתנו החדש' פותח את שעריו ללימודי מנחי נישואין ומשפחה

כשמדובר בשלום בית לומדים מהמומחים ביותר לפרטים והרשמה 1599-59-59-39 שלוחה 4

